

det, at Tidsfristen er saa ringe, er noget, den høje Rigsdag selv bestemmer. Der er jo ikke nogen Lov for, at der skal være Juleferie, der er heller ikke nogen Lov for, at Juleferien just skal begynde den 19. December. Der er altsaa den Mulighed for den høje Rigsdag, hvis den maatte ønske det og foretrække det rolige Arbejde, i alt Fald i nogen Tid endnu, fremfor Ferie da at fortsætte lige til den 31. December; det ligger saaledes noget i Rigsdagens egen Haand, hvor kort eller hvor lang Tid der bliver til Forhandling om Lovforslagene. Men jeg indrømmer, at selv om man vilde berøve sig en sikkert nødvendig Juleferie, vilde dog heller ikke Tiden være overmaade lang til Behandling af saadanne Forslag. Ærede Medlemmer ved jo vel, hvorfor Tidsfristen bliver saa ringe. Jeg kan kun forsikre, at det er ganske imod Ministeriets Ønske. Man lider ogsaa i Ministerierne under den meget forcerede Behandling, som Sagerne faar under de nuværende Forhold.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem sagde, at der var gaaet „Rygter“ om, at Københavns Kommunes Tjenestemandslønninger er større end Statens, og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) ikke alene bekræftede dette Rygtes Sandhed, men erklærede, at det var slet ikke noget Rygte, men en Kendsgerning. Imidlertid har det ærede 14de landstingsvalgte Medlem ganske Ret i, at en bekræftende Meddelelse om, hvorledes Lønningerne forholder sig til hinanden, foreligger ikke for det ærede Medlem eller for Rigsdagen, men man har Mulighed for ved de Oplysninger, man har faaet gennem Borgerrepræsentationens Forhandlinger, at sammenligne dem, og der er ingen Tvivl om, at Tjenestemandslønningerne er højere under Københavns Kommune end under Staten, ja, jeg tror nok, jeg kan sige, at de er endda noget højere, end det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds hævdede. De Tal, han nævnedes, er vel nok rigtige, men hvis man tager Gennemsnittet, tror jeg nok, at man kommer noget højere op, end det ærede Medlem sagde. Saaledes er det i alt Fald fremstillet for Finansministeriet, og jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg beklager dette. Det er klart, at selv om Københavns Kommune giver højere Lønninger, er der deri naturligvis ikke nogen som helst Foranledning eller Tvang for Staten til at indrette sig derefter. Staten kan paa ingen Maade indrette sine Forhold i nogen Henseende og heller ikke sine Tje-

nestemandslønninger efter, hvad Københavns Kommune gør. Men paa den anden Side, om Københavns Kommune havde ladet være at tildele sine Tjenestemænd saa høje Lønninger ved den sidste Lønningsreform, som sket er, vilde det vistnok have været heldigst i det hele taget samfundsmæssig set. Jeg tror ikke dermed at tilfredsstille det ærede 14de landstingsvalgte Medlem, som vel ønsker, at det ikke skulde have fundet Sted, men jeg ved ikke, om ikke alligevel min Anskuelse til en vis Grad falder sammen med hans. Men derved er der nu ikke noget at gøre, thi Københavns Kommune sætter jo Lønningerne for sine Tjenestemænd, som den finder det fornødent, og Staten har ingen Mulighed for at gribe ind deri. Jeg ser efter Referatet — jeg var ikke selv til Stede —, at der i det andet høje Ting angaaende denne Sag er blevet spurgt, om der har fundet Forhandling Sted mellem Københavns Kommune og Staten. Det maatte vel i saa Tilfælde have været med Finansministeriet, fordi alle Lønningerne paa Grund af Tjenestemandsløvens Affattelse ligger under Finansministeriet. Hvis jeg havde været til Stede, vilde jeg have svaret, at der ingen Forhandling har fundet Sted. Men jeg kan heller ikke se, at der er Praksis for eller nogetsteds i Loven er bestemt, at der skal finde saadan Forhandling Sted. Paa den anden Side har jeg ved en tidligere Lejlighed i Anledning af en Laaneoperation, der blev foretaget af Københavns Kommune, en Gang udtalt i Rigsdagen, at jeg synes, det vilde være hensigtsmæssigt, om der var en vis Forbindelse mellem Kommunen og Staten med Hensyn til saadanne Forhold, og jeg kan sige, at jeg ogsaa vilde ønske, der var en Forbindelse med Hensyn til saa store og indgribende Spørgsmaal, som Tjenestemandslønningerne efterhaanden er blevet. Forøgelsen af Lønningerne har bevirket, at Staten maatte gaa til nye Skattepaalæg. Man ser, hvorledes Kommunen ogsaa drives til dette, for det har en overmaade stor Betydning, hvorledes Lønningerne enten formindskes eller forøges, ikke mindst for Borgerne i København, som baade skal betale Statsskat og Kommuneskat. Jeg tror derimod ikke, det kan siges, som det er sagt, at der var nogen Mangel paa Respekt for Rigsdagen i hele den Maade, hvorpaa Lovforslagene kommer fra Kommunen til Regeringen og atter forelægges Rigsdagen. Der giver jeg ganske det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds Ret i, at der mangler ikke en saadan Respekt.